

अस्यसंनान्तरुः । कक्षं मध्यबन्धनं प्रातः पूरयतः । तो कक्षप्रो । स्थूला-
वयवावित्यर्थः । — कक्ष, wovon कक्ष्य stammt, kommt III. vii. §. 14.
oder *Vāg'as. Samh.* IX. 14. vor : उत (*Vāg'*. S. एष) स्य वान्नी क्षिपणि
तुरण्यति ग्रीवायां बद्धो अपि कक्ष आसनि, «atque ille equus cito (quasi
jactu, क्षिपणम् = क्षेपणम्, schol.) currit, *frenis* ligatus in collo, in
medio corpore et in ore.» — प्रा, eine Nebenform von पर (पृ, s.
zu Nala VII. 7. b.), kommt, wie wir durch Rosen erfahren, häufig
am Ende eines Compositums vor; vgl. अक्षरिक्षिपाम् «aerem imple-
tem (Indram)» LI. 2.; रोदक्षिपाम् «coelum terramque implens» *Nir.*
VII. 28.; आप्रा यावापृथिवी अक्षरिक्षिं «implens coelum terramque et
aerem¹⁾», in den Scholien zu Pān. II. 4. 80.; रथप्राम् «currum im-
plens» *Vāg'as. Samh.* XXXIII. 25.; क्रतुप्राम् «ceremonias implens»
i. e. absolvens, III. vii. §. 12. Mit kurzem अ finden wir dieses Wort
im Adverbium der spätern Sprache गोष्पदग्रम्; s. Pān. III. 4. 32.
Bhattik. XIV. 20. Rosen. Vgl. zu I. 1. c.

c. Die Scholien : समीपे श्रवणमुद्दिश्य तत्प्रदेशे गच्छ । Rosen : Vi-
desis, annon उप cum verbo चर conjungi possit, hoc sensu : «veni
ad auscultationem», i. e. ut audias. In diesem Falle würde श्रुतिम्
den Ton haben.

Str. 4. b. आहव = आहन्ति, Rosen, प्रशंसात्रयं शब्दं कुरु, die Scho-
lien bei Stevenson.

c. ब्रह्मन् = अन्न, *Nigh.* II. 7. — वसो = हे निवासकराभूत, die
Scholien.

Str. 5. b. वर्धन «amplificans», Rosen. — Die Scholien : पुरुनि-
षिधे ब्रह्मनां शत्रूणां निषेधकारिणे ।

c. d. णात्. Ueber die Umwandlung des न im tonlosen नस्, in
Folge des vorhergehenden ष, s. Pānini VIII. 4. 27. und meinen

1) Dieses Beispiel gehört nicht hierher, da आप्रा (आप्रास्) hier Verbum
finitum ist; vgl. zu Pān. II. 4. 80.